

Es diu que el veritable aprenentatge d'un assessor s'esdevé en la pràctica diària de la professió, així que quan ens trobem amb algú que, com Joan Griso, va començar a treballar a una gestoria als catorze anys, no dubtem que tenim al nostre davant la millor garantia d'eficàcia. **"Quan s'acaben els estudis cal passar uns anys de pràctiques al costat d'un professional consolidat a fi d'adquirir prou experiència per a independitzar-se. En el meu cas, els esdeveniments no van seguir aquest ordre perquè jo estudiava i treballava alhora. El meu pare i el meu oncle van muntar la gestoria el 1943 i jo hi vaig començar a col·laborar des de ben jove, una mica per tradició familiar i una mica perquè ho portava a dins. Vaig anar aprenent la dinàmica de l'ofici al seu costat. El 1969 ja exercia com a titular mercantil i el 1978, com a gestor. Quan el meu pare ho va deixar jo ja em feia càrrec de la gestoria."** La filosofia del despatx segueix sent la mateixa i, en tots aquests anys, no n'han transformat l'estructura. El que sí ha variat substancialment és la història social i econòmica d'aquest país: **"He viscut molts canvis i sofert moltes reformes. Totes les professions s'inventen quan hi ha una necessitat, i la de gestor va sorgir després de la Guerra. Hi havia moltes gestions per a fer, la gent no tenia prou coneixements per a tirar-les endavant i els assumptes oficials espantaven molt. Durant molts anys aquests professionals van ser els únics que s'encarregaven de fer de pont entre l'Administració i la ciutadania. Quan es produí la primera reforma, els graduats socials encara no existien i els advocats no tocaven temes fiscals. Els titulats mercantils érem els únics professionals amb capacitat per a tirar-la endavant. Indirectament, els qui vam portar el pes de la reforma vam ser nosaltres. Jo vaig començar a viure el tema fiscal el 1970, quan van sortir les declaracions globals. Vam haver de perdre moltes hores aprenent tota una normativa fiscal que no havíem estudiat mai. Durant una època els pressupostos generals de l'Estat van augmentar molt i s'havien de finançar a través dels contribuents. Calia que nosaltres anéssim per davant d'Hisenda. L'Administració no tenia eines de comunicació i nosaltres havíem de transmetre una nova legislació tributària a una societat que no estava acostumada a pagar impostos. Va ser un període molt difícil."**

Una de les característiques de la labor dels gestors és que s'ha d'estar en contínua formació i s'han de tocar molts temes diferents. **"La nostra feina, encara que sigui especialitzada, requereix coneixements de totes les àrees. Nosaltres som com el metge de capçalera. Quan el client té problemes molt específics sabem on enviar-lo. Ajudem a canalitzar les necessitats del visitant cap als diferents especialistes i els coordinem. Al despatx treballem les vessants comptable o tributària segons l'època. En aquests moments, estem fent comptabilitats perquè s'han de tancar en un termini immediat. Després ens dedicarem a qüestions fiscals perquè serà l'època de les declaracions, i aquesta sèrie de liquidacions és més de l'àrea fiscal que de la comptable."** No es pot perdre mai el tren, i estar alerta és un dels grans problemes de l'assessorament, ja que les normatives canvien i **"estàs molt pressionat pels venciments.**

Has de tenir sang freda però la inquietud no desapareix mai del tot. Nosaltres solucionem problemes; el client ve al despatx, ens deixa el seu maldecap i l'angoixa, i se'n va tranquil. Si li vols llevar la tensió, ho has de fer amb tanta profunditat que, inevitablement, te'n quedes una mica tu. Però també és cert que els coneixements fan que aquesta situació sigui suportable, perquè és una angoixa professional." Aquesta implicació es tradueix en fidelització dels clients i en un increment de la confiança, imprescindible per a poder assessorar bé: **"Segons el grau de confiança aconselles el client en més o menys assumptes. És ell mateix qui decideix si necessita o no el teu criteri. De vegades, et fa la consulta després d'haver actuat i et toca arranjar la situació. Ara bé, quan es tracta de temes importants sempre et demana el teu parer i sí que t'escolta però no has de perdre mai de vista que la mentalitat de l'empresari és diferent. En moltes qüestions, la il·lusió personal en un projecte o bé immoble té més pes que la raó. La nostra feina és advertir-lo i facilitar-li tota la informació necessària, però l'empresari es caracteritza per prendre decisions de risc que, de vegades, no són prudentes des del punt de vista econòmic."**

La relació entre els empresaris i els gestors ha anat canviant amb el temps. Algunes de les tasques pròpies de gestoria han desaparegut perquè els particulars s'encarreguen de tramitar-les personalment. **"Fa vint anys, l'empresari no feia res sense el gestor perquè no estava preparat, ni tècnicament ni mentalment. Ara ha passat a l'autosuficiència. L'Administració dona molta informació i més facilitats que abans i les noves tecnologies hi han ajudat molt. En definitiva, l'empresari es veu capaç de tirar endavant, pel seu compte, tots els assumptes fiscals. El problema és que li manca coordinació entre les seves declaracions, no té suficient perspectiva ni experiència per a fer-ho; és llavors quan l'Administració li retreu els errors i l'única sortida que té és la de traspassar-nos el conflicte a nosaltres. L'empresari no s'adona que tenir un assessor extern li estalvia errors i maldecaps; es podria dir que, amb tot el que hi guanya, la factura de l'assessor li surt gratuïta."** Sovint, l'empresari agafa un comptable o un economista a dins l'empresa i aquest s'enduu un mèrit no merescut. **"Nosaltres tenim molta més informació que qualsevol empleat de dintre l'empresa. Aquests professionals necessiten la nostra col·laboració per a treballar: els donem totes les solucions i facilitats i, alhora, els formem perquè, normalment, no tenen els coneixements suficients. Nosaltres resollem els problemes però davant de l'empresari ells són els entesos, senzillament, perquè fan de pont entre l'empresa i l'assessor extern."**

Avui en dia, la majoria dels directius procura cenyir-se a l'estricta legalitat i té clar que el pagament d'impostos és necessari. **"Si la consciència de l'empresari va en contra de la societat, va en contra meva; si ell no aporta la seva part, som la resta dels contribuents els qui hem de suplir el seu buit. Dintre la llei es pot fer tot, però no entenc aquella gent que defrauda i se'n vanagloria sense tenir en compte que el seu interlocutor és un perjudicat directe dels seus delictes. Tots ens hem de conscienciar que cal ser solidaris."**

**“Si la consciència
de l’empresari va en
contra de la
societat, va en
contra meva”**

Joan Griso - Barcelona (Barcelonès)